

Motion till riksdagen 2012/13:Ju14

av **Gunvor G Ericson m.fl. (MP)**
med anledning av prop. 2012/13:108

Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om uppföljning och återrapportering till riksdagen när det gäller den nya straffminimigränsen fängelse nio månader.

Motivering

I propositionen föreslår regeringen bl.a. att straffminimum för brottet grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning ska höjas från sex till nio månader. Fridskränkningensutredningen föreslog i sitt betänkande Fridskränkningensbrotten och egenmäktighet med barn (SOU 2011:85) inte någon höjning av straffminimum. Majoriteten av remissinstanserna delade utredningens förslag. Åklagarmyndigheten anförde mot en tänkt höjning av minimistraffet att detta i sig riskerar att leda till återhållsamhet från domstolar att bedöma gärningar som fridskränkingsbrott när det inte förekommer mer allvarliga gärningar, såsom misshandel av normalgraden, vilket i sin tur innebär att det ursprungliga syftet med lagstiftningen motverkas. Samma bedömning gjordes av Fridskränkningensutredningen (SOU 2011:85 sid. 132 f.). Lagrådet har i sin tur förespråkat att regeringen ska avvakta Brås kommande utvärdering av straffmättningsreformen.

Det förslag som nu föreläggs riksdagen har inte varit föremål för remissbehandling. Minimigränsen nio månaders fängelse är dessutom helt ny i svensk straffrätt, och införandet av denna ”station” har – liksom påpekats av Lagrådet – inte varit föremål för beredning i den mening som avses i 7 kap. 2 § regeringsformen. Regeringen har inte i propositionen presenterat någon som helst utredning om konsekvenserna av nyordningen. Någon argumentat-

Fel! Okänt namn på

ion i sak finns inte heller, mer än generella formuleringar om att brottslighetens allvar måste återspeglas i straffskalan. Vad detta ställningstagande baseras på framgår inte, inte heller vilket vetenskapligt eller annat stöd som finns för detta. Det kan finnas fördelar med att höja staffminimigränsen, vilket bl.a. Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige, Sveriges kvinno-lobby och Sveriges Kvinno- och Tjejjourers riksförbund framfört i sina remissvar, där de pläderat för höjning till ett år. Vi vill därför inte avstyrka förslaget utan anser att förändringen ska följas noga av regering och riksdag och att regeringen skall återkomma till riksdagen med en utvärdering av konsekvenserna av den nya niomånadersgränsen. Vi förutsätter att det finns bättre utredningsunderlag om den nya gränsen föreslås i andra lagstiftningsprodukter. Riksdagen bör därför som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts om behovet av uppföljning och återrapporering av den nya niomånadersgränsen.

Stockholm den 27 mars 2013

Gunvor G Ericson (MP)

Agneta Börjesson (MP)

Maria Ferm (MP)